

1001

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 lipca 1952 r.

w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom.

W celu zapewnienia pomocy klubom techniki i racjonalizacji przy wykonywaniu ich zadań, na podstawie § 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190, Nr 61, poz. 478 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z przepisami dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o zakładach pracy, należy przez to rozumieć uspołecznione zakłady pracy, określone w art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17).

§ 2. 1. W zakładzie pracy zatrudniającym więcej niż 500 pracowników, przy którym istnieje klub techniki i racjonalizacji, zwany w dalszym ciągu „klubem”, należy wyznaczyć jednego przedstawiciela technicznego zakładu dla współdziałania w pracach klubu.

2. W zakładzie pracy zatrudniającym mniej niż 500 pracowników, przy którym istnieje klub, może być w uzasadnionych przypadkach na wniosek kierownika zakładu wyznaczony za zgodą właściwego centralnego zarządu przedstawiciel techniczny.

3. W zakładzie pracy zatrudniającym więcej niż 1000 pracowników, przy którym istnieje klub, może być za zgodą właściwego centralnego zarządu wyznaczonych kilku przedstawicieli technicznych w zależności od:

- 1) liczby pracowników zakładu pracy;
- 2) rozpiętości wachlarza produkcji zakładu i ilości związanych z tym problemów technicznych;
- 3) aktywności wynalazczej pracowników;
- 4) szczególnych okoliczności i potrzeb zakładu pracy.

4. Przedstawiciela technicznego wyznacza kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową i zarządem klubu.

§ 3. 1. W przypadku utworzenia klubu wspólnego dla kilku zakładów pracy przepis § 2 ma odpowiednie zastosowanie, z tym że na każdych 500 pracowników zatrudnionych w zakładach pracy objętych działalnością klubu nie może przypadać więcej niż jeden przedstawiciel techniczny.

2. Jeżeli ogólna liczba pracowników nie uzasadnia wyznaczenia przedstawicieli technicznych w myśl ust. 1 przez wszystkie zakłady pracy, powinien być przede wszystkim wyznaczony przedstawiciel techniczny zakładu pracy, przy którym istnieje klub. W przypadku uznania za celowe wyznaczenia dalszych przedstawicieli technicznych właściwy centralny zarząd wskazuje zakłady pracy, które mają wyznaczyć przedstawicieli.

§ 4. 1. Przedstawiciel techniczny powinien być wyznaczony spośród wysoko wykwalifikowanego personelu technicznego zakładu pracy.

2. Wyznaczenie powinno nastąpić na piśmie na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Po upływie tego okresu przedstawicielem technicznym może być wyznaczony ponownie ten sam pracownik.

§ 5. 1. Zadania przedstawicieli technicznych określa regulamin klubu.

2. Kierownicy oddziałów produkcyjnych są obowiązani udzielać przedstawicielom technicznym pomocy w pełnieniu ich funkcji.

§ 6. 1. Przedstawiciele techniczni otrzymują miesięczny dodatek do uposażenia w wysokości zł 300.

2. Ponadto w uzasadnionych przypadkach — na podstawie całokształtu działalności przedstawiciela technicznego i jego wkładu w wykonanie kwartalnego planu pracy klubu — kierownik zakładu pracy może za zgodą właściwego centralnego zarządu przyznać przedstawicielowi technicznemu premię kwartalną w wysokości nie przekraczającej 450 zł.

§ 7. Wydatki związane z działalnością klubu pokrywa zakład pracy, przy którym klub istnieje. W szczególności zakład pracy dostarcza klubowi odpowiedniego lokalu z umeblowaniem i pokrywa wydatki związane z utrzymaniem lokalu (ogrzewanie, oświetlenie, sprzętanie) oraz dostarcza klubowi potrzebnych pomocy technicznych, jak książki i czasopisma techniczne, urządzenia techniczne itp.

§ 8. Kierownik zakładu pracy sprawuje ogólny nadzór nad działalnością klubu oraz nad gospodarką funduszami i majątkiem przydzielonym klubowi przez zakład pracy.

§ 9. 1. Kierownik techniczny zakładu pracy obowiązany jest współdziałać z zarządem klubu przy opracowaniu planu pracy klubu.

2. Plan pracy klubu stanowi składową część zakładowego planu rozwoju wynalazczości.

§ 10. 1. Kierownik zakładu pracy w porozumieniu z kierownikiem komórki wynalazczości i radą zakładową zatwierdza roczny i kwartalny plany pracy klubu oraz kontroluje ich wykonanie.

2. Kierownik zakładu pracy zatwierdza łącznie z planem pracy budżet klubu i przydziela fundusze na wykonanie prac objętych tym planem.

§ 11. 1. W przypadku utworzenia klubu wspólnego dla kilku zakładów pracy wydatki związane z działalnością klubu zainteresowane zakłady pokrywają w częściach równych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, budżet klubu powinien być zatwierdzony przez kierownika zakładu pracy, przy którym istnieje klub, w porozumieniu z kierownikami pozostałych zakładów i powinien być włączony do planu finansowego zakładu pracy, przy którym istnieje klub. Uprawnienia przewidziane w § 8 i w § 10 ust. 1 przysługują kierownikowi zakładu pracy, przy którym klub istnieje.

3. Pozostałe zakłady pracy dokonują co kwartał zwrotu przypadającej na nie części wydatków, związanych z działalnością klubu, na podstawie obliczenia dokonanego i przesłanego im przez zakład pracy, przy którym klub istnieje. Obliczenie powinno być dokonane i przesłane do dnia 15 miesiąca następnego po zakończeniu kwartału, a zwrot wydatków na podstawie przesłanego obliczenia — do dnia 25 tegoż miesiąca.

§ 12. Wydatki związane z działalnością klubów oraz wynagrodzenie przedstawicieli technicznych pokrywane są ze środków obrotowych zakładów pracy, zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wy-

nalazczości pracowniczej (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

z dnia 26 października 1949 r. w sprawie organizowania w zakładach pracy klubów techniki i racjonalizacji.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w z. E. Szyr

1002

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 3 kwietnia 1952 r.

w sprawie likwidacji Oddziału Urzędu Celnego Cieszyn w Puńcowie.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Likwiduje się Oddział Urzędu Celnego Cieszyn w Puńcowie.

§ 2. Ostatecznych likwidacji agend tego oddziału dokona Dyrekcja Cel w Gliwicach.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 22 lutego 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede

1003

INSTRUKCJA MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 lipca 1952 r.

w sprawie organizacji baz sprzętowo-transportowych przy wojewódzkich zarządach budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

§ 1. 1. Dla zapewnienia pełnego wykorzystania i właściwej eksploatacji sprzętu budowlanego i mechanicznych środków transportowych budowlanych przedsiębiorstw powiatowych oraz umożliwienia sprawnego wykonywania planowych remontów tworzy się bazy sprzętowo-transportowe przy wojewódzkich zarządach budowlanych przedsiębiorstw powiatowych w zamian przewidzianych w schemacie organizacyjnym wojewódzkiego zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych baz sprzętu i baz transportu interwencyjnego.

2. Baza sprzętowo-transportowa jest jednostką organizacyjną wojewódzkiego zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych działającą na wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym.

3. Wojewódzki zarząd budowlanych przedsiębiorstw powiatowych może posiadać tylko jedną bazę sprzętowo-transportową.

§ 2. Działalność bazy sprzętowo-transportowej przy wojewódzkim zarządzie budowlanych przedsiębiorstw powiatowych obejmuje:

- 1) eksploatację sprzętu i mechanicznych środków transportowych,
- 2) remonty sprzętu i mechanicznych środków transportowych,
- 3) remonty urządzeń mechanicznych zakładów produkcji pomocniczej budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

§ 3. Baza sprzętowo-transportowa zaspokaja potrzeby budowlanych przedsiębiorstw powiatowych w dziedzinie pracy sprzętu budowlanego i mechanicznych środków transportowych w drodze odpłatnej dzierżawy.

§ 4. Dla wykonywania obciążających ją zadań baza sprzętowo-transportowa posiada park sprzętowo-transportowy, warsztaty i magazyny.

§ 5. W miarę powstających potrzeb wojewódzkie zarządy budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, w porozumieniu z Zarządem Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, mogą powoływać przy bazach sprzętowo-transportowych interwencyjne czołówki konserwacyjno-remontowe dla przeprowadzania w czasie pracy w terenie bieżących remontów oraz konserwacji sprzętu budowlanego, mechanicznych środków transportowych i mechanicznych urządzeń zakładów produkcji pomocniczej.

§ 6. 1. Na czele bazy sprzętowo-transportowej stoi kierownik odpowiedzialny za całokształt działalności bazy.

2. Kierownik bazy sprzętowo-transportowej podlega dyrektorowi wojewódzkiego zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

3. Kierownik zarządza bazą sprzętowo-transportową przy pomocy podporządkowanych mu komórek organizacyjnych.

§ 7. Kierownikowi bazy sprzętowo-transportowej są podporządkowane bezpośrednio następujące komórki organizacyjne:

- 1) samodzielny referent planowania,
- 2) samodzielny referent eksploatacji sprzętu,
- 3) samodzielny referent eksploatacji transportu,
- 4) samodzielny referent obsługi warsztatowej,
- 5) samodzielny referent administracyjno-gospodarczy,
- 6) samodzielna sekcja księgowo-finansowa.

§ 8. 1. Ilość etatów dla bazy sprzętowo-transportowej ustala w granicach do 12 pracowników umysłowych Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych na wniosek wojewódzkiego zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

2. Rozdziału ogólnej ilości przyznaných etatów pomiędzy poszczególne komórki organizacyjne bazy dokonuje dyrektor wojewódzkiego zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.